

РЕШЕНИЕ

№ 2249

гр. София, 05.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11729** по описа за **2020** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета от АПК на основанията, предвидени в чл. 348 от НПК, съгласно чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от А. А. против Решение № 20201066 от 17.09.2020г., на Софийски районен съд, постановено по НАХД № 115/2020г., 129-ти състав, с което е потвърдено като законосъобразно НП № 679//2018 от 21.02.2019г. на заместник- директор на ТД „Югозападна“, [населено място]. С Посоченото НП на [фирма] на основание чл. 234 от ЗМ е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 38 021,63 лева.

В касационната жалба като основание се навежда съществено процесуално нарушение и нарушение на материалния закон. Излагат се подробни доводи, обосноваващи законосъобразност при издаване на НП Моли се оспореното решение да бъде отменено и вместо него да се постанови ново, с което обжалваният НП да се отмени.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба –ТД Югозападна, Агенция Митници редовно призовани се представляват от юрисконсулт Я., която изразява становище за неоснователност на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за

неоснователност на жалбата. Дава заключение, че оспореното решение следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно.

Касационният състав на съда, след като установи, че жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес и срещу съдебен акт, подлежащ на касационен съдебен контрол приема същата за допустима.

След проверка на делото настоящата инстанция констатира, че въззивният съд е приел следната фактическа обстановка:

На 12.10.2016 г. представител на „В. Т.“ Е. - лицето П. Г., подала в митническо бюро С.-Запад, митническа декларация за митническо оформяне на режим „допускане за свободно обращение“, регистрирана под номер MRN 16BG005807/12865/ 12.10.2016 г. Освен държава на износ на стоките - Р. Турция, в кл. 22 на горепосочената декларация, е посочена и обща фактурна стойност на стоките - 14 130.20 евро. Към същата декларация са приложени търговска фактура № 490018/07.10.2016 г. за 14 130,20 евро, както и копие на турска митническа декларация за износ № 16341300EX594340/07.10.2016 г. с цена на стоката 14 130.20 евро и приложен списък на стоките, като са декларирани 3 бр.стоки, както следва:

1.Стока № 1 - в кл. № 31 на цитираната МД, стоката е описана като „трикотажни обагрени платове“ - 95 % памук, 5% полиестер - 16 705 кг нето. Деклариран е Т. код 6006 22 00 00. В кл. № 36 за деклариране на преференции е попълнен код 400, показващ, че се прилагат преференции съгласно договора за митнически съюз между Европейския съюз и Република Турция. В кл. 42 е декларирана цена на стоката 11 693.50 евро. Няма декларирани други разходи.

2.Стока № 2 - в кл. № 31 на цитираната МД, стоката е описана като „трикотажни платове“ съдържащи - 95 % памук, тегловно 5% преди от еластомери - 3469,4 кг нето. Деклариран е Т. код 6004 10 00 91. В кл. № 36 за деклариране на преференции е попълнен код 400, показващ, че се прилагат преференции съгласно договорът за митнически съюз между Европейския съюз и Република Турция. В кл. 42 е декларирана цена на стоката 2428.58 евро. Няма декларирани други разходи.

3.Стока № 3 - в кл. № 31 на цитираната МД, стоката е описана като „мостра (шаблони за облекла ВЕЪОЕЕ812) от трикотажни платове“ - 81,2 кг нето. Деклариран е Т. код 6307 90 98 99. В кл. № 36 за деклариране на преференции е попълнен код 400, показващ, че се прилагат преференции съгласно договорът за митнически съюз между ЕС и Република Турция. В кл.42 е декларирана цена на стоката 8.12 евро. Няма декларирани други разходи.

За получател на стоките по цитираната МД с MRN 16BG005807/12865/12.10.2016 г. е касатора [фирма].

Поради възникнало съмнение в българските митнически власти централно митническо управление е отправило искане с рег. № 32-152869/06.06.2017 г. за проверка по линия на международното сътрудничество и запитване до митническата администрация на Република Турция, в отговор на което на 18.06.2018 г. в Агенция „Митници“ е получено писмо рег. № 32- 173567/18.06.2018 г. с приложения към него копия от документи, представени пред турските митнически органи при осъществяване на износа на гореописаните стоки за Република България, в това число митническа декларация за износ № 16341300EX594340/07.10.2016 г. с цена на стоките 99 944,49 евро, приложен списък на стоките, както и фактура № 490018/05.10.2016 г. на стойност 99 944,49 евро.

След извършена съпоставка на двете фактури, се установява, че номерата има са

еднакви. Установено била идентичност и на митническите декларации за износ, подадени пред турските власти, като единствената установена разлика в тях били декларираните стойности на процесните стоки. Предвид това, митническите органи са приели, че касатора [фирма], при подаване на документите за внос е, декларирало по-малка данъчна основа и съответно е начислено по-ниско ДДС от действително дължимото.

Поради съществуващите разлики в стойността на стоките по двете фактури и двете гореописани декларации, е прието, че декларираната пред българските митнически органи стойност на стоките при оформянето им под режим „допускане за свободно обращение“, очевидно не представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по смисъла на чл. 70 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета, което е довело до заплащане в по-нисък размер от действително дължимите публични държавни вземания.

В тази връзка е изготвено становище № 32-48828/15.02.2019 г. на Комисия, определена със Заповед № ЗТД-5800-47/32-18177/17.01.2019 г. на директора на ТД Югозападна, съгласно което митническата стойност на стоките, описани в МД с MRN 16BG005807/12865/12.10.2016 г. на [фирма] е в размер на 218 721,70 лева. Провереният екип е констатирал, че общата сума на дължимите публични държавни вземания /в случая ДДС/ за митническа декларация 16BG005807/12865/12.10.2016 г. е в размер на 43 744,34 лв., а действително платената сума е 5 722,71 лв., във връзка с което е приел, че [фирма] в качеството си на „декларатор“ и „титуляр на режим“ по смисъла на чл.5, т.15 и т.35 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския Парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, чрез представяне на фактура № 490018/07.10.2016г. за 14 130, 20 евро, е декларирало по-ниска от действителната митническа стойност за стоките по МД № 16BG005807/12865/12.10.2016 г., с което е избегнало заплащането на публични държавни вземания /ДДС/ в размер на 38 021, 63 лв. и така е осъществило състава на нарушение, квалифицирано като митническа измама по чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ.

За констатираното нарушение е съставен АУАН против дружеството за нарушение на чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ, въз основа на който е издадено процесното НП.

Приетата от съда фактическа обстановка е установена от приобщените по делото писмени доказателства, както и от показанията на свидетелите И. /актосъставител/ и Р. /упълномощен представител на дружеството, подала митническата декларация/.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са постановени при спазване на процесуалните правила, предвидени в ЗАНН, както и че визираното в наказателното постановление административно нарушение е доказано по несъмнен начин и не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон.

Неоснователно е възражението на касатора, че делото пред районния съд е разгледано при нередовното му призоваване, с което е допуснато съществено процесуално нарушение и не е предоставена възможност на дружеството да участва в съдебното производство. Съгласно нормата на чл. 61, ал. 4 от ЗАНН(предишна ал. 2), съдът дава ход на делото и в случаите, когато жалбоподателят не е бил намерен на посочения от него адрес.

От доказателствата по делото е видно, че в подадената от [фирма] жалба срещу наказателното постановление е посочен адрес: [населено място], [улица], посочен и като седалище и адрес на управление на дружеството в Търговския регистър към Агенцията по вписвания. Същият адрес на лицето е посочен и в съставения му АУАН и в обжалваното НП. За провеждането на откритото съдебно заседание от СРС, жалбоподателят многократно е призоваван безуспешно именно на този адрес, поради липса на лице за контакти на посочения адрес. Поставяни са обявления, непътосени от касатора. За проведеното на 17.08.2020г. с.з. по делото, СРС е призовал дружеството чрез адв.Б. с пълномощно по делото. Последният е пълномощник на дружеството и пред настоящата инстанция, пред която отново многократно е призоваван касатора, вкл. и чрез обявление по реда на чл.50 ГПК.

В тази хипотеза районният съд правилно е преценил, че е налице регламентираното в чл. 61, ал. 2 от ЗАНН основание да бъде даден ход на делото, тъй като в случая жалбоподателят не е бил намерен именно на посочения от него адрес. Съдът не е имал задължение да издирва друг, различен от посочения в жалбата адрес, на който да призовава жалбоподателя, поради което и даването на ход на делото в съдебното заседание на 17.08.2020 г. не представлява нарушение на процесуалните правила.

От представените по делото доказателства е видно, че е спазена и процедурата по съставяне на АУАН и издаване на обжалваното НП. Същите са издадени от компетентни органи, при спазване на процесуалните срокове и съдържат всички законоустановени в ЗАНН реквизити.

Разпоредбата на чл. 234, ал. 2, т. 1 от ЗМ предвижда имуществена санкция за юридически лица, поради което и за субективен елемент, вина и пр. не може да става въпрос, в каквато насока са твърденията в касационната жалба. Не е налице противоречие с чл. 24, ал. 1 от ЗАНН, доколкото почти всички специални закони, съдържащи административнонаказателни разпоредби, предвиждат отговорност, както за прекия извършител, така и за юридическото лице. Такава е предвидена и в чл. 234, ал. 2 от ЗМ.

Съгласно чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ митническа измама е избягването или опитът да бъде избегнато пълно или частично заплащане или обезпечаване на митата или на другите публични държавни вземания, събирани от митническите органи. От доказателствата по делото безспорно е установено, че [фирма], чрез представяне на фактура № 490018/07.10.2016г. за 14 130, 20 евро, е декларирало по-ниска от действителната митническа стойност за стоките по МД № 16BG005807/12865/12.10.2016 г.

В резултат на некоректното деклариране дружеството е заплатило публични задължения в по-нисък размер от реално дължимия, с което е избегнало заплащането на публични държавни вземания /ДДС/ в размер на 38 021, 63 лв. и така е осъществило състава на нарушение, квалифицирано като митническа измама по чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ, като санкцията е определена правилно в съответствие с разпоредбата на чл. 234, ал. 2, т.1 от ЗМ в размера на избегнатите публични държавни вземания.

По изложените съображения не са налице основания за отмяна на обжалваното решение, поради което същото като законосъобразно и правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63, ал. 3 и 5 от ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер

на 100 лв., определено на основание чл. 37 от ЗПП във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Ето защо и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд, С.-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20201066 от 17.09.2020г., на Софийски районен съд, постановено по НАХД № 115/2020г., 129-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от А. А. да заплати в полза на Агенция „Митници“ разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: